

Dosarul nr. 2ra-1813/2020
2ra-147/2021

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul Central (jud: A. Mocanu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, V. Mihaila, I.Cotruță)

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bodi Galina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bodi Galina
împotriva lui Bodi Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială,
Tineret și Protecție a Familiei din Anenii Noi și Criuleni cu privire la decăderea
din drepturile părintești,
împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2020, Bodi Galina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Bodi Andrei cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a indicat că, cu pârâtul Bodi Andrei a constituit un
cuplu familial. De la căsătorie, în comun au un copil minor, fiul Bodi XXXXX
născută la XXXXX. Căsătoria, a fost desfăcută la data 19 septembrie 2017 în
conformitate cu hotărârea judecătorei Anenii Noi, domiciliul copilului minor fiind
determinat cu mama, iar pârâtul a fost obligat să achite pensie pentru întreținerea
copilului minor în volum de 1/4 din salariul și/sau din alte venituri ale părintelui,
începând cu data de 08 iulie 2017 până la atingerea vârstei majoratului.

A menționat că, după desfacerea căsătoriei și până la momentul de față,
copilul minor-fiul Bodi XXXXX, se află la educarea și întreținerea exclusivă a
reclamantei. După desfacerea căsătoriei, pârâtul a manifestat atitudine neglijentă și
indolentă față de creșterea, educarea copilului, sarcina aceasta revenindu-i în
exclusivitate reclamantei.

În conformitate cu prevederile art.74 din Codul familiei, părinții sunt obligați
să-și întrețină copiii minori și pe cei majori inapți de muncă care necesită sprijin
material.

Afirmă că, pârâtul nu-și onorează la moment obligațiile părintești, nu acordă
sprijin material copilului minor și a pierdut orice legături cu copilul.

În acest sens a susținut că, pârâtul Bodi Andrei nu-și educă fiul său, nu-și dă
interesul față de copilul său, nu participă și nu poartă răspundere pentru

dezvoltarea intelectuală și spirituală a copilului, nu-și vizitează copilul și nici nu se interesează de soarta acestuia, se eschivează de la executarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, confirmată prin refuzul categoric de executare a hotărârii judecătorești.

A solicitat decăderea din drepturile părintești a lui Bodiș Andrei, născut la XXXXX, față de copilul minor, Bodiș XXXXX, născută la XXXXX.

Prin hotărârea din 19 februarie 2020 a Judecătorei Anenii Noi, sediul central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Bodiș Galina împotriva lui Bodiș Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială Tineret și Protecție a Familiei din Anenii Noi și Criuleni, privind decăderea din drepturile părintești, ca fiind neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 05 martie 2020, Bodiș Galina a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Bodiș Galina și s-a menținut hotărârea din 19 februarie 2020 a Judecătorei Anenii Noi, sediul central.

Pentru a decide astfel, Colegiul a remarcat că instanța de fond în mod întemeiat a dispus respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Or, apelanta a invocat ca temei de decădere din drepturile părintești, eschivarea lui Bodiș XXXXX de la plata pensiei de întreținere a copilului minor, prezentând încheierea executorului judecătoresc Stolearenco Alexei, nr. XXXXX din 23 iunie 2020, prin care a fost stabilită restanța la pensia alimentară a debitorului Bodiș Andrei, în mărime de 52 878 lei.

Conform art. 68 alin. (1), (2), (3) Codul familiei, decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească. Acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. Cererea privind decăderea din drepturile părintești se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale/teritoriale. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim-rang aferentă interesului superior al copilului.

Astfel, instanța de apel a menționat că, deși la actele cauzei a fost prezentată dovada faptului că, tatăl copilului minor, intimatul Bodiș Andrei are în prezent o restanță la plata pensiei de întreținere, totuși nu a fost dovedită eschivarea cu re-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere. Or, intimatul a prezentat certificatul nr. 1512 eliberat la 18 septembrie 2020, prin care se confirmă că Bodiș Andrei se află la evidență cu diagnoza: XXXXX, cât și certificatul de încadrare în grad de dizabilitate, care confirmă că Bodiș Andrei este încadrat în grad de dizabilitate XXXXX pentru perioada 01 februarie 2020 - 01 februarie 2021. La fel, au fost anexate acte care confirmă că Bodiș Andrei nu deține spațiu locativ și locuiește cu părinții, nu deține cotă de teren și că este beneficiar al Serviciului social de îngrijire la domiciliu, începând cu 06 februarie 2018.

De altfel, instanța a specificat că, conform art. 3 alin. (1) din Convenția ONU internațională cu privire la protecția drepturilor copilului din 20 noiembrie 1989, la care Republica Moldova a devenit parte în urma adoptării Hotărârii Parlamentului RM nr. 408-XII din 12 decembrie 1990, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. Astfel, apreciind critic argumentul invocat în apel precum că apelanta la moment intenționează să încheie o căsătorie cu un alt bărbat, care locuiește cu ei împreună și că după încheierea căsătoriei soțul este hotărât să înfieze copilul său.

În acest sens instanța de apel a reținut că, în cauza N. P. contra Republicii Moldova, nr. 58455/13, 06 octombrie 2015, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că, interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale, și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului.

Astfel, Colegiul a conchis că instanța de fond just a considerat că la caz este neîntemeiată pretenția reclamantei privind decăderea lui Bodiș Andrei din drepturile părintești.

Totodată, a menționat că exercitarea autorității părintești în mod exclusiv, numai de reclamantă nu este întemeiată pe vreo situație de fapt în care să se dovedească că decăderea tatălui din drepturile părintești ar fi în beneficiul minorului, l-ar proteja pe acesta și ar avea vreun aspect pozitiv în evoluția ei.

În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le-a apreciat ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

La 26 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Bodiș Galina, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei și hotărârii cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 septembrie 2020 și a expediat-o participanților la proces la 19 octombrie 2020 (f.d. 84), însă la actele cauzei lipsesc date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursul declarat la 26 noiembrie 2020, este în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 10 decembrie 2020 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 94).

La 28 decembrie 2020, prin intermediul poștei, Bodiș Andrei, a depus referința la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Bodiș Galina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bodiș Galina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Bodiu Galina, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bodiu Galina, împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat